

Олександрово

У 1914 році багата землевласниця Олена Комар купила землю нашого краю. Землю, де розташоване наше село, подарувала своєму сину Олександрю. З тих пір село, яке виникло на цій землі стали називати Олександрове, пізніше Олександрово.

Село відноситься до Серницької Сільської ради Зарічненського району Рівненської області.

Від Рівного за 205 км., від Зарічного за 15 км., від Серник за 5 км.

Короткий історичний нарис:

Рівненщина. Полісся. Мій край Олександрово. В адміністративному поділі – просто село. Протягнена у просторі територія в північно-західному куточку України і східному – Зарічненського району. Земля русалчиного цвіту водних лілій, лісової журавлини дрібнолистої, льодовикових реліктів нашої флори верби лапландської, рідкісних птахів Полісся – синиці білої, лелеки чорного та інших видів рослин і тварин. Земля людей різних і несхожих, та все ж поєднаних повітрям, що ним вони дихають, і самою землею. По якій вони ходять.

Територія села не така вже й багата. Люди жили в цім краї споконвіків. Свідчать про це численні дослідження учнів Олександрівської школи, які знайшли численні знаряддя праці стародавньої людини кам'яного віку. Залишаючи по собі згарища й пустку, сіючи горе і біль по ньому пройшли німці, які спалили село і яке потім відродилось заново. Це село, де збереглися звичаї ще дохристиянської доби. Обряд володіння Куста – тому переконливий звичай. Краса цієї землі стримана і неяскрава, чимось нагадує вона прадавню поліську вишивку: домінує в ній чорній колір і лише потім йдуть інші кольори.

В природі нашого села гніздиться рідкісний чорний лелека. Рідкісні птиці й тварини, дерева, які збереглися на території села, самим своїм існуванням підтверджують неповторність нашого села.

Старі дерев'яні будинки від яких віє духом прадавніх людських осель і відтворюють будівниче мистецтво поліщуків. Земля наділена природно-ресурсним потенціалом. Це будівельний матеріал (деревина), торфовища, гриби й ягоди: чорниця, журавлина.

Земля на яку 18 років тому лягла чорна тінь Чорнобильської хмари.

Сьогодення села.

Оновлюється поліське село Олександрово. До землі повертається її власник – дбайливий господар. Поряд із древніми дерев'яними будинками будуються нові простори цегляні будинки поліщуків.

Основне заняття жителів села – сільське господарство.